

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΤΟΣ Γ' 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1925 ΑΡΙΘ. 35

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΙΛΙΟΣΤΗΣ ΕΞΑΚΟΣΙΟΣΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ Α' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Μακαριότατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν Μετρούπολιτος κύριε Χρυσόστομε, τὴν φίλην ἡμῖν σεβασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Σύμφωνος ὁ ὀρθόδοξος σύμπας καὶ ὁ λοιπὸς δ' ἐν γένει χριστιανικὸς κόσμος τὸ ἔσσει μέγα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀναγνωρίζων καὶ αἰσθανόμενος ἔργον τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, περιλάμπρως ἐπανηγύρισεν ἤδη πανταχοῦ σχεδὸν τὴν συμπληρωθεῖσαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο χιλιοστήν ἐξακοσιοτὴν ἐπετηρίδα τῆς ἐκ τῶν περὶ τῶν οἰκουμένης συνελθούσης πνευματεμόρου τῶν 318 Πατέρων ὁμηγύρου, ἧς τὴν μίαν τῆς Ἐκκλησίας πίσσιν, κατὰ τὸ τῶν Ἀποστόλων κήρυγμα καὶ τῶν Πατέρων τὰ διδάγματα, ἱερῶς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀποφθεγγαμένη ἐσφράγισε.

Καὶ ἐπρεπε μὲν τὸ μέγα τοῦτο τῆς κοινῆς πάντων τῶν ὀρθοδόξων καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν ἐσφραγίς καὶ χαρᾶς γεγονός κοινῇ γε ὑπο πάντων, εἰς γούν ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων, ἐσφρασθῆναι καὶ πανηγυρισθῆναι, ἵνα καὶ μείζων ἢ ἡ χαρὰ ἢ ἐν Χριστῷ καὶ μείζων ἢ ἀπὸ τοῦ συνεορισμοῦ παραμυθία καὶ ἀγαλλίασις. Ἀλλὰ καὶ οὕτω κενωρισμένως εἶτε διὰ τὰς περιστάσεις εἶτε καὶ δι' ἄλλας αἰτίας πανηγυρισθεῖσα ἢ πάνσεμνος ἐσφραγίς, εὐάγγελος ὡς ἀληθῶς καὶ δοξολογίας ἄξιον ἀποτελεῖ γεγονός, πολλὴν τὴν ἐν τῷ μέλλοντι προμνηστευόμενον ὠφέλειαν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, ἣν μίαν καὶ ἐνιαίαν ὁ ὑδράνιος αὐτῆς Δομήτωρ, τὴν κοινὴν κατεργαζόμενος σωτηρίαν, ἐθεμελίωσε.

Τῆς ὁμοφώνου πρὸς τὴν Μεγάλην Σύνοδον καὶ τὴν μεγάλην αὐτῆς ἐπέτειον τιμῆς μέτοχος ἐν τοῖς πρώτοις ὑπάρχουσα ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἡ ἡμετέρα Ἁγιο-

τάτη τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησία, οὐκ ἠενυνήθη δυστυχῶς διὰ τὴν κατ' ἐκτὴν ἀνωμαλίαν τὸ προσήκον τὸ ἐφ' ἑαυτῇ εἰς τὸν ἀπὸ κοινοῦ πανηγυρισμὸν ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ἐνεργῆσαι, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἰδίᾳ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ τὸ μέγα γεγονός πανηγυρίσαι. Μόλις δ' ὅμως θεῖον ἔλεει ἄρτι τὰ κατ' αὐτὴν διὰ τῆς πληρώσεως τοῦ Θρόνου εἰς τὴν ὁμαλήν καὶ αὐθις ἐπανήλθον δόξον, οὐκ ἡμνημόνησεν, ὡς εἰκός, τῆς ἑαυτῆς ὀφειλῆς, ἀλλ' εὐθύς ἀμέσως μετὰ χαρᾶς ἐσπευσεν εἰς τὴν βραδύνασαν ἐκπλήξασιν αὐτῆς.

Οὕτω δὲ τῇ προχθὲς Κυριακῇ 19 λήγοντος μηνός, πρώτη μετὰ τὴν ἡμετέραν ἐκλογὴν Κυριακῇ, πανηγυρικῆς τελεσεθείσης ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῷ Ναῷ λειτουργίας ὑπὸ τῆς Μετρούπολιτος ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ μετὰ πάντων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεπιδημούντων ὀρθοδόξων ἱεραρχῶν, ἀνεπέμφθη αἶνος καὶ δοξαπρὸς τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ τῇ Χριστιανωσύνης ἐσφραγίᾳ, φιλαδελφῶς τε τὸ μνημοσύνην ἐγένετο τῶν σεβασμίων Προέδρων τῶν Ἁγίων ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ δέησις ἀνεπέμφθη ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τοῦ κατ' αὐτοῦ εὐσεβοῦς ὀρθοδόξου πληρώματος, θεομὴ δὲ ἀνηγεύθη ἱεσοία καὶ δέησις ἵνα ὁ Κύριος τῇ ἀνωθεν αὐτοῦ φιλαδελφῶν κη βοήθειᾳ συνακτιλαμβανόμενος, ὁπποῦ ἡ Ἐκκλησία αὐτοῦ ἐκείνη καὶ ἐδ. αἰώνος, ὡς πρὸ 1600 εἰσὼν, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας αὐτοῦ ὀρθοιομῆ καὶ τα τῆς σωτηρίας τῆς ταλαιπωρουμένης ἀνθρώποισις, εἰς τὴν ἀγαπὴν καὶ τὴν ἀδελφότητα συντρέχουσα, κατεργάζεται.

Εἴη εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ τὴν παραμυθίαν καὶ τὴν ἐλπίδα ταύτην παρασχόντος καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ἐκ τοῦ ἐπ' αἰσίοις γανομένου καὶ ὑφ' ἡμῶν πανηγυρισμοῦ. Εὐχαριστίαν καὶ αἶνον ἀναπέμπει πρὸς τὸν ἄγιον αὐτοῦ Θρόνον καὶ ἡ Μετρούπολις ἡμῶν ἀξιοθεῖσαι προστήναι ἐν τῷ πανσέπῳ Πατριαρχικῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ τῆς πανσέμου ἐσφραγίς τῶν τριακοσίων δεκά ὀκτώ θεηγόρων ὀπλιτῶν τῆς παραταξέως τοῦ Κυρίου, ὡν τὸν τόπον τῆς

παρεμβολής, επί 15 έτη την άγιωτάτην τής Νικαίας ποιμαίνοντες έπαρχίαν, εκ του σύταγγυς ιδεώμεθα και άδιαλείπτως την δόξαν και τό κάλλος τής 'Εκκλησίας άνεπολοϋμεν και εμακαρίζομεν.

Και δώη μὲν ο Κύριος ήμίν και τῷ χριστιανικῷ παντί κόσμῳ τήν παραμυθίαν τοῦ επανιδεῖν τήν δόξαν και τό κάλλος εκείνο τής 'Εκκλησίας δια τής άποκαταστάσεως τής θεσποραγγέλτου ενότητος και αγάπης μεταξυ τῶν χριστιανῶν! Χαίροντες δέ και παραμυθούμενοι ήμεῖς και επί τούτῳ γε, οτι ή ενότης αὐτη και αγάπη τῆ τοῦ Θεοῦ χάριτι οὐκ εξέλιπε ποτε ες δεϋρο οὐδ' εμειώθη μεταξυ τῶν 'Αγίων αδελφῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν, αμετάβλητα και άπαρέγκλιτα τά θεσπίσματα τηρουσῶν τῶν εν 'Αγίῳ Πνεύματι από κοινοῦ άποφηγαμέτων Πατέρων τής ενιαίας 'Εκκλησίας, και εϋχόμενοι, ὅπως εν τῇ ενότητι και αγάπῃ ταύτῃ συναθροισθῶσι και πάλιν και συμπεριληφθῶσι και πάσαι αι λοιπαι τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησιαί, να εν μιᾷ και ενιαίᾳ τῇ δόλῳτῃ, μη έχούση σπῖλον ή ρυτίδα, δοξάζηται και άνυμνήται τό ὄνομα τοῦ Σωτήρος ήμῶν, άπευθύνομεν και τῇ 'Υμετέρα γερασμία Μακαριότητι και τῇ κατ' Αὐτήν 'Αγία 'Εκκλησία εγκάρδιον χαιρωτισμόν επί τῷ πανηγυρισμῷ τής μεγάλης κοινῆς δορυτῆς τής χλιστοῆς δεκακοσιοστῆς επετερίδος τής 'Αγίας Α' εν Νικαία και Μεγάλης Οικουμενικῆς Συνόδου, και υπερήδιστα και αὔθις τῶν αδελφικῶν άπονέμοντες Αὐτῇ εν Χριστῷ άσπασμόν, διατελοῦμεν μετ' αγάπης

α ρ κα'. 'Ιουλίου κα'

Τῆς 'Υμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
αγαπητός εν Χριστῷ αδελφός

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ο ΕΡΓΑΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

'Απέναντι τῶν σοσιαλιστικῶν ὀρυμάτων, ὧν κυριωτάτην θέσιν κατέχει τό εργατικόν ζήτημα, έχει να χαράξη ο 'Αμβων τής 'Εκκλησίας και γραμμὴν κοινωνικῆς κατευθύνσεως. Δέν σημαίνει ὅμως τοῦτο, καθῶ; και εν προγενεστέρω ήμῶν άρθρω υπαδείξαμεν, οτι ο χριστιανός Ιεροκλήρῳ; θά κλύση τῶν εαυτοῦ λόγον επί σοσιαλιστικοῦ ή οικονομικοῦ πεδίου, άγορεύων περι μισθοῦ τῶν εργατῶν, περι ὀρισμοῦ ὄρων εργασίας, περι μεταρρυθμίσεων εν γένει τοῦ κώδικος τής εργατικῆς νομοθεσίας, ταῦτα και τά τοιαῦτα εἶναι εφημέρα στοιχεῖα, πρὸς α δέν θά συνταυτισθῇ τό γόητρον τής αιωνίου αληθείας : 'Ο 'Αμβων θά κηρύξη εαυτὸν άγνόν υπεράνω τοῦ άγῶνος τῶν τάξεων· δέν θά εἶναι οὔτε κεφαλαιοκρατικός οὔτε

εργατικός, απλῶς στόμα Χριστοῦ· θά λαλήση βεβαίως ο 'Αμβων γλώσσαν καταληπτήν υπό τοῦ εργατοῦ και τής χριστιανικῆς κοινωίας· θά λαλήση γλώσσαν, ήτις θά δεικνύη τό ενδιαφέρον τής 'Εκκλησίας επί τῶν άπασχολούτων τὰ τέκνα αὐτῆς ζητημάτων και οτι αὐτη, ὡς μήτηρ, παρακολουθεῖ και αισθάνεται τὰς ανάγκας και τὰς εκδηλώσεις τής ζωῆς αὐτῶν. 'Αλλά δέν θά λησμονήση ὅμως και τήν άποστολήν αὐτῆς. Τό κήρυγμα αὐτῆς θά εἶναι και εν τῷ σημείῳ τοῦτοῦ διδασκαλία τῶν αληθειῶν τοῦ χριστιανισμοῦ υπό τήν προϋπόθεσιν τοῦ προσανατολισμοῦ αὐτῶν πρὸς τό περιβάλλον· ήτοι, θά επιχυθῇ τό φῶς τῶν αληθειῶν τούτων επί τῶν περιπλόκων και άδιεξόδων δυσχερειῶν, τῶν ὧν περισφιγγεται ή σημερινή Κοινωνία και θά δείξη τήν κοινωνικὴν σπουδαιότητα τοῦ χριστιανισμοῦ, ἰδίᾳ τοῦ ὕπ' αὐτοῦ διδασκομένου γνώμονος τής ζωῆς, πῶς εξευγενίξει τήν εργασία και εξυψῶι τὸν εργατήν. 'Η σταθερά ἐμμονή εἰς τήν άποσιν ταύτην θά προφυλάξη και τὸν Ιεροκλήρῳ; από σφαλμάτων ἄετιοθητήτων και τὸν 'Αμβωνα από πολλῶν εξευτελισμῶν.

Συμφώνως πρὸς τήν άποστολήν ήμῶν ὀφείλομεν να κηρύττωμεν πρὸς τὸν κατώτερον εργατήν οτι και αὐτός ὀφείλει να τηρῇ τὸν χριστιανικὸν νόμον και να εργαζεται ὑπὲρ τοῦ ἐνός εκείνου αγαθοῦ, οὐ εστι χρεία : τής σωτηρίας τής ψυχῆς αὐτοῦ. Θά ἀποβλέψομεν ὅπως τό ἔργον ήμῶν να ἔχη και παρὰ τῷ εργατῇ κῦρος, οὐχι αντιπαραθέτοντες αὐτό πρὸς τήν σμικρότητα αὐτοῦ και τήν εὐτέλειαν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἀλλὰ προσπαθούντες περισσότερον παντός άλλου να αναδειξομεν τήν αξίαν τής εργασίας αὐτοῦ και ὑπὸ αὐτὰς τὰς ταπεινοτάτας αὐτῆς μορφὰς και δεικνύοντες τό μεγαλεῖον τής θέσεως τοῦ εργατοῦ. Δέν θά παραλείψομεν να τονίζομεν εἰς αὐτὸν τό ὑπὲρ αὐτοῦ ενδιαφέρον τής Γραφῆς. Δέν εἶναι ή Γραφή, ήτις λέγει «ἀξίος ὁ εργατῆς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ» ; (Ματθ. ι' 10)· δέν εἶναι ή Γραφή ήτις λέγει «εἰ τις οὐ θέλει εργαζεσθαι μηδὲ εσθιέτω» ; (Β' Θεσ. γ' 10). Δέν εἶναι ή Γραφή, ήτις λέγει, οτι, οτι ο Θεός εθεσε τὸν 'Αδάμ εἰς τὸν Παράδεισον, εδωκεν εντολήν να εργαζεται αὐτόν ; (Γεν. β', 15).

Θά εξηγήσομεν εἰς τὸν εργατήν, οτι συνήθως ὀνομαζῶ τήν θέσιν αὐτοῦ, ἀντι να υπερεκτιμᾷ αὐτήν, οτι ή χειρωνακτικὴ εργασία εἶναι πηγὴ αναργητικότητος, οὐ μόνον δια τό σῶμα, ἀλλὰ και δια τήν ψυχήν· οτι εγκλείει εν εαυτῇ πνευματικόν τι και μέγν, τό ὅποσον μένον τό χροῖμα δέν θά ἠδύνατο να παράσχη. Διότι, οταν τις συνδυάση τό προσεῦχον πρὸς τό εργαζοῦν, τήν καλήν διάθεσιν, τήν τιμιότητα, τήν

ελλειψίνειαν πρὸς τὴν πρᾶξιν, ἡ ἐργασία τότε κτάται ἀξίαν ἀνεκτίμητον, ἐν αὐτῇ δὲ ταύτῃ καθ' ἑαυτὴν εὐρηται τότε καὶ ἡ ἀνταμοιβή· καὶ ἰκανοποίησις τοῦ ἐργάτου· ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀποβλέπη τις πρὸς τὴν ἐργασίαν, ὡς γιγνομένην, οὕτως εἰπεῖν, οὐχὶ καθ' ὀφθαλμοδουλίαν, οὐχὶ διότι ἀνθρωπὸς τις ἢ ἀνάγκη τις οἰασθήποτε συνιστᾷ ἢ ἐπιβάλλει αὐτήν, ἀλλὰ τρόπον τινὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κυρίου τῆς γῆς, ἡ ἐργασία τότε μεταμορφοῦται καὶ παρουσιάζεται ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἰσότητι καὶ εὐγενείᾳ. Ἡ ἐργασία τότε εἶναι προσευχή. Ἡ ἀξία δὲ αὕτη καὶ ἡ ἀνταμοιβή, θὰ προσθέτωμεν, ἐν τοῖς σχετικοῖς ἡμῶν Κηρύγμασιν, ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐργάτου, οὐχὶ δὲ παρ' ἄλλου τινός, εἴτε προσώπου, εἴτε ἐξωτερικῶν τινων συνθηκῶν καὶ περιστάσεων. Ἄλλ' ἡ ἐργασία αὐτοῦ τότε μόνον θὰ παραγάγῃ παρ' αὐτῷ τοὺς καρπούς τῆς ἀπελευθερώσεως, τῆς εἰρήνης, τῆς ἠθικῆς ἐξυψώσεως καὶ τῆς εὐτυχίας, ὅταν προσάψῃ πρὸς αὐτήν τὴν ἀγαθὴν διάθεσιν ἐν ἀναλόγῳ μέτρῳ καὶ ἀκολουθῇ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Δὲν ὑπάρχει μέσον δραστηκώτερον, ἵνα προφυλάττωμεν τὸν ἐργάτην ἀπὸ τῶν δελεασμάτων τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποδεικνύωμεν εἰς αὐτὸν τὸ κεφαλαϊκῶδες ἐλάττωμα τοῦ συστήματος τούτου. Οὐ τῶς· ἐνῶ ὁ σοσιαλισμὸς παρουσιάζεται ὡς σύστημα ἀποβλέπον, κατὰ τὸ φαινόμενον, νὰ ἐξυψηροτήσῃ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἐργατικῆς τάξεως, κατὰ βάθος περιφρονεῖ οὕτως τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν κατὰστασιν τοῦ ἐργάτου. Ἐντὶ νὰ καθιστᾷ ἐλαφροτέραν καὶ νὰ ἐξυψοῖ τὴν ἐργασίαν ὁ σοσιαλισμὸς, ἐμφυσῶν εἰς αὐτήν τὸ πνεῦμα τῆς δυσαρρεσκείας καὶ τῆς ἀνταρτικότητος δηλητηριάζει αὐτήν καὶ καθιστᾷ ἀνιαράν. Ἐντὶ τῶν ἀπωτέρων βεβαίων ἐλπίδων τῆς ἐπέκεινα τοῦ κόσμου ζωῆς, ὁ σοσιαλισμὸς ὑπόσχεται τὸν ἐργάτην εὐτυχίαν ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου ψευδῆ διὰ βελτιώσεις δὲ τινος χρηματικῆς καὶ ὕλικῆς φύσεως καὶ τὸ θέλητρον ἀθλίων τινων γνώσεων ὁ σοσιαλισμὸς ἀφίνει τὴν ψυχὴν τοῦ ἐργάτου μακρὰν τῆς ἐπιρροῆς τῆς θρησκείας, ἧς καὶ αὐτὸς οὕτως πρὸ παντὸς ἔχει τόσην ἀνάγκην καὶ τοῦτο ἵνα ὡς ἄσωτος υἱὸς ἐπιδιώξῃ ἀχαλιναγωγίως τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀκολασίας τοῦς καρπούς.

Τοιαύτην ἐπιβάλλει, στάσιν ἀπέναντι τῶν ἐργατικῶν συγχρόνων τάσεων ἢ ἀποστολῇ τοῦ χριστιανικοῦ Ἄμβωνος καὶ τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ. Ἄλλοι μάλιστα θὰ ἐργάται καὶ εἰς ἄλλους τόπους ἀπόκειται νὰ ἐξετάζωσι διὰ τῆς γλώσσης τοῦ σοσιαλισμοῦ διγόμενα ὑπ' αὐτοῦ ζητήματα ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ σοσιαλιστικοῦ πεδίου. Ὁ Ἄμβων θὰ ἀπε-

τείνηται πάντοτε εἰς τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν συνείδησιν τοῦ ἐργάτου. Ὁσοῦν δὲ περισσότερον κατακτᾷ αὐτὴν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοσοῦτον θὰ εἶναι καὶ στοιχείων φιλῆρον καὶ ἡσυχον. Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ ἐργάτης παρουσιάζεται ἀντιμέτωπος πρὸς τὸ κερφαλαϊκόν, ἐννοεῖται εὐκοθεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἄμβωνος θὰ ἀκούηται ἡ πρὸς αὐτοὺς φωνὴ τοῦ Εὐαγγελίου: *τοὶ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις πρέχησθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανῷ* (Κολ. 4,1). Αἱ ἀλήθειαι τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγάπης, τῆς φιλανθρωπείας, τῆς εὐλαβείας πρὸς τὰς καθαρτηκίας ἀρχὰς δέον νὰ εἶναι ἐκ τῶν συνηθεσιάζων στοιχείων τοῦ κοινωνικοῦ κηρύγματος, καὶ δὴ τοῦ κλάδου τοῦ ὑποβλέποντος πρὸς τὰς ἐργατικὰς τάσεις καὶ τοὺς πόθους. Ἀπεναντίας νὰ πολεμῶνται αἱ τάσεις τῆς πολυτελείας, τῆς ἀναρχίας, τῆς φιλοδοξίας, τοῦ ἰσμοῦ, τοῦ γίνεσθαι ὄργανα τοῦ μὲν ἢ τοῦ δέ. Οὐδ' εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ἐκδηλωθῇ ἐξειδικευμένη τις ἐέργεια τοῦ Ἄμβωνος καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὰ ἐργατικὰ ζητήματα. Ἀπλούστατα θὰ ῥίπτεται ὁ σπόρος τῶν θείων διδασκαλιῶν *ἀδιακρίτως*, ἀρκεῖ ἡ πραγματικὴ κατὰστασις, ἵνα ζωογονήσῃ αὐτὸν καὶ φέρῃ οὕτως καρπούς.

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ

Κατὰ προουρρομήν ἐκ σχετικοῦ κεφαλαίου τοῦ Σεβ. De Keppier.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον

Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως—18 Σεπτεμβρίου.

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον». (Ἰωάνν. 3,16)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Βαθεῖαν πρέπει νὰ προκαλέσῃ συναίσθησιν οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἡ ἀσκουμένη ὑπὸ τῶν πλειστον δυστυχῶς σήμερον ἀγάπη δὲν εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Εὐαγγελίου. Ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς, τῆς σημερινῆς, λέγω, ἀγάπης, ὑφαίνονται τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα καὶ αἱ φρικωδέστεραι οἰκογενειακαὶ ἀνατροπαί. Ἡ βαθεῖα σκέψις περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς θὰ ὀδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς τὸν ὄρθον τῆς ἀγάπης γνώμονα. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ. Α'. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι Α'. ἀγάπη θυσιῶν Β'. εἶναι ἀγάπη σωτηριώδης.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἀγάπη θυσιῶν.

Τις θὰ ἀειθμήσῃ τὰς ἀπειρους πρὸς ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργασίας, τὴν ἄκειρον Αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην; αὐτὴ αὕτη ἡ πλάσις ἡμῶν δὲν εἶναι ἔργον ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς;...

Δικαίως ὅμως ὁ ἱερὸς Εὐαγγελιστὴς ἀποσιωπῶν

τὰ πολυάριθμα τῆς θείας ἀγάπης δείγματα προτείνει πρὸς κατανοήσιν τοῦ ὕψους τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τὸ γεγονός τῆς ἀποστολῆς εἰς τὸν κόσμον καὶ τῆς σεαυρώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὴν ἀγάπην λοιπὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον διατρανῶν ὁ Οὐράνιος Πατήρ

1.— Ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἐν δούλου μορῇ.

2.— Τὸν Υἱὸν δὲ αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ.

3.— Καὶ ἠφῆκεν αὐτὸν ὡς θῦμα ἱλαστήριον!

Πόσον οἱ χριστιανοὶ, ἡμεῖς οἱ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ὁμνύοντες καὶ τὸ Πατέρα Αὐτοῦ ὡς πατέρα ἡμῶν λατρεύοντες, ἔπρεπε νὰ εἴμεθα προσηλωμένοι εἰς τὸ γεγονός τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ; Δὲν εἶναι ταῦτα δείγματα ἀγάπης;— Καὶ ἔχομα ἴχνος ἀγάπης χριστιανικῆς, ὅταν ἡ δεικνυμένη πρὸς τὸν Θεὸν ἢ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη ἢ μὴ εἶναι ἀνάπη ἀπλῶς κερδοσκοπικῆ ἐκμεταλλευτικῆ, δολικῆ; Ἡ γνησίαι χριστιανικὴ ἀγάπη ἐπιβάλλει θυσίας· τί εἶναι ὡς θυσίας καὶ πρὸς τίνα σκοποῦν; ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ — Ἀγάπη σωτηριώδης.

Εἶναι ἀγάπη νὰ λεχθῆ ὅτι κυκλοφορεῖ εἰς τὴν σύγχρονον μάστιγα ζωῆς καὶ ἀγάπη καταστρεπτικῆ;...

Ἄλλ' ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς εἶναι ἀγάπη

A'. Ἀπ' βλέπουσα εἰς τὴν ἀπόκρυψιν καὶ τὴν πρόληψιν παντὸς ἐπικινδύνου εἰς τὴν ἀπόλησιν τῆς ψυχῆς καὶ παντός· ἂν ἐθυσιάσῃ τὸν Υἱὸν Του, τὸν ἔθνοσιν ἕνα κλάσιν, ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται.

B'. Ἀποβλέπουσα εἰς τὴν χειροτόγησιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν κατὰ Θεὸν ζωὴν καὶ τὴν μακροίαν παρ' Αὐτοῦ αἰωνιότητα. Δὲν ἀφίεται αὐτὸν νὰ κατατρίβηται μόνον καὶ μόνον μετὰ τὰ ὕλικά ἀγαθὰ ἀλλ' ὑπεράνω αὐτῶν σῦρει ἡ θεία ἀγάπη τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ τούτου τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν, «ἕνα ἕνα ζωὴν αἰώνιον».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.— Πρὸς τὴν θείαν ταύτην ἀγάπην ὡς εἰς γνόμενα ἀπ' βλέποντες ὀφειλομεν οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰησοῦ μαθηταὶ νὰ θυσιάζωμεν καὶ τὸ ἡμέτερον καθῆκον τῆς ἀγάπης. Διὰ νὰ δείξωμεν τὴν ἀγάπην ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν ὀφειλομεν νὰ διατρανώσωμεν αὐτὴν διὰ θυσιῶν· ἀλλὰ τί εἶδους θυσιῶν; θυσιῶν ἐνεργείας, παθῶν, θυσίας καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὅπως διαφέρει ἀκριβῆς ἡ Ἐκκλησία Αὐτοῦ, ἡ διδασκαλία Του, ἡ πίστις εἰς τὸν θυσιασθέντα Υἱὸν Του. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα ταῦτο πρέπει νὰ οὐθυμίζωμεν καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγάπην. Ὑποχρεούμεθα εἰς ἀγάπην ὄχι τῶν τύπων, ὄχι τῶν χαλῶν, ὄχι τῶν παροπιανήσεων, ἀλλ' εἰς ἀγάπην εἰλικρινῶν, ἀδόλων καὶ πραγματικῶν θυσιῶν, θυσιῶν ἀποφοροῦσῶν κερποῦς σωτηρίας εἰς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν. Ὡς· «Ἄρατε κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν καὶ ἴδετε»: πόσον ἐλάχιστοι οἱ καλλιεργοῦντες τὸ φυτὸν τῦτο τῆς αἰωνίας ἀγάπης! Κύριε· δός, ἵνα ἀγαπῶμεν καθὼς Σὺ ἠγάπησας ἡμᾶς.

E.I.K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἡ ἐπίσημος «L' Italie» τῆς Ρώμης ἀσχολουμένη μετὰ χαιρεκακίας περὶ τὰς τελευταίας περιπετείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὰς ὁποίας χαρακτηρίζει ὡς «κρίσιν καθιστῶσαν ἀναπόφευκτον νῆν διάλυσιν αὐτοῦ», ἐπισημιοῖ ἐν συμπεράσματι τὰ ἀκόλουθα. «Οὕτω ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπόλεσε διὰ τῆς πτώσεως τοῦ τσαρισμοῦ οὐ μόνον ὄλην αὐτοῦ τὴν ἰσχύν, ἀλλὰ καὶ τὸ γόητρον αὐτοῦ ὡς ἀρχηγοῦ τῶν Ὀρθοδόξων. Ἡ Γιουγκοσλαβία ἐτοιμάζεται νὰ παρουσιάσῃ τὸ ζήτημα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐνώπιον τῆς ἐν Κόσλοβιτς Συνόδου· ἡ Ῥουμανία ἐχειραφετήθη εἰς ἀνεξάρτητον Πατριαρχεῖον· οἱ ὀρθόδοξοι μητροπολίται τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης θέλουσι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἔδραν τοῦ Πατριαρχείου. Πανταχόθεν λοιπὸν προβάλλονται ἐνδείξεις διαλύσεως, ἥτις, ἂν δὲν εἴνε ἀκόμη τυπικῶς ὀριστικῆς, οὐσιαστικῶς ὁμοῦς εἶνε. Ὁ κληρὸς πάντων τῶν σχισμάτων δὲν ἠδύνατο νὰ φεισθῆ τοῦ σχίσματος τοῦ Φωτίου καὶ Μιχαὴλ τοῦ Κηρουλαρίου». Ὡς εἶνε προφανές, ὀλόκληρος αὕτη ἡ ἰσοεμίαι, ἐδημοσιεύθη διὰ νὰ γραφῆ ὁ τελευταῖος ἀφορισμὸς πρὸς ἐσωτερικὴν κατατάλωσιν, διότι πολλὴν ἀφέλειαν θὰ ὠφλίεσκον οἱ συντάκται καὶ ἐμπνευσταὶ τοῦ παπικοῦ ὁργάνου ἂν ἐνόμιζον, ὅτι, τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ τὴν σημασίαν τοῦ θεσμοῦ τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου περιορίζοντες εἰς τοπικὰς ἐκτάσεις καὶ ἀριθμοὺς ἐπαρχιῶν, ἠδύνατο νὰ ἀπογοητεύσωσι τοὺς ὀρθοδόξους ἐπὶ ταῖς τελευταίαις τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας δοκιμασίαις διὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτῶν ὡς διαλύσεως κατ' αἰτῆς τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Αὕτη ὑπέστη δοκιμασίας πολὺ χεῖρονας καὶ οὐδὲν ἔπαθε. Ἄς ἐπιφυλάξωσι λοιπὸν τὴν χαρὰν τῶν αἰ κατόλικου...

§§ Ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς δράσεως τῆς «Near East Relief» κατὰ τὸ 1924 παραλαμβάνομεν τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς: Καθ' ὅλον τὸ ἔτος βοηθήθησαν παιδία μὲν 73,852 ἐνήλικες δὲ 481,126 τὸ ὅλον 554,978 Ἐκ τῶν ἐγγλίκων αἱ 3,842 ἦσαν στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικοὶ ἀχμάλωτοι λυτρωθέντες καὶ ὀδηγηθέντες ἐκ Τουρκίας εἰς Ἑλλάδα, αἱ δὲ 10,219 ἀνευρεθέντες ὑπὸ τῆς ἐπι τῶν ἀπολεσθέντων ὑπηρεσίας. Μερίδες τροφῆς διεκπευήθησαν ἐν ὄλω 42,851,219, Ἐν τῷ αὐτῷ ἀπολογισμῷ παρέχεται καὶ στατιστικὴ τῶν εἰς Ἑλλάδα καταφυγόντων προσφύγων. Οὕτω ἐν συνόλω ἀγγέλου (τῆ 1 Ἰαν. 1924) εἰς 1,500,000. Τούτων 225,000 ἀπέθανον, ἐκ δὲ τῶν ὑπολοίπων 1,275,000 αἱ μὲν 75,000 μετημέστευσαν, αἱ 160,000 (=40,000 οἰκογένειαι) κατέ-

στησαν αὐτάρκεις ἐγκατασταθέντες ἐν οἰκίαις παραχωρηθείσαις ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, αἱ 352 000 ἀποκατεστάθησαν πλησίον συγγενῶν καὶ φίλων των, αἱ 232.000 (=58,000 οἰκογένειαι) ἐγκατεστάθησαν μὲν εἰς οἰκήματα παραχωρηθέντα ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, δὲν κατέστησαν ὅμως ἐτι αὐτάρκεις, διὸ καὶ χορήγουν βοήθειαν κατὰ τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα, αἱ δὲ 460,000 εἶνε τῶν πάντων ἐστερημένοι καὶ δέονται βοήθειαν ἀμέσως. Το σωματεῖον ἐξ ἐράνων κατὰ τὸ 1924 ἐσέπραξε 4,265,322,63 δολλάρια. Αἱ ὀλικαὶ εἰσφοραὶ ἀπὸ τῆς ἐνάοξεως τῆς δράσεως τοῦ σωματείου μέχρι 31 Δεκ. 1924 ἀνῆλθον εἰς 77,239,591,89 δολ. τὸ ποσὸν ταῦτο αὐξάνεται εἰς δολλ. 90,337,620,97 μετὰ καὶ ἄλλων εἰσφορῶν εἰς τροφὰς καὶ πράγματα. Αἱ ὀλικαὶ δαπάναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τῆς 31 Δεκ. 1924 ἀνῆλθον εἰς δολλ. 77,537,820,97, ἐκλείσθη ἄρα ὁ ἰσολογισμὸς τῆν 31 Δεκ. 1924 μὲ ἔλλειμμα δολλ. 298,229.08. Ἡ τεραστία δράσις τοῦ σωματείου τούτου, ἣς τὰς λεπτομερείας μετὰ θαυμασμοῦ ἀναγινώσκει τις ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν ἀπολογισμῷ, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἡ σωτηρία ἐκατοντάδων χηλιᾶδων ψυχῶν, θυμάτων τῆς ἐν μόνῃ τῇ Ἑγγυῆς Ἀνατολῇ θεομηνίας τοῦ τελευταίου μεγάλου πολέμου, πληροὶ βαθυτάτης καὶ αἰδίου πρὸς τοὺς παράγοντας τῆς εὐρυτάτης ταύτης καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως φιλανθρωπίας εὐγνωμοσύνης οὐ μόνον τοὺς ὑπ' αὐτῶν σωθέντας καὶ ἀνακουφισμένους, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ὁμοφύλους των.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πληροφορηθὲν τὸ Συμβούλιον τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον συνέστησεν εἰς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας τοῦ κλίματος αὐτοῦ ὅπως διαθέτωσι τὰ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας αὐτῶν κατ' ἰδίαν αὐτῶν βούλησιν, χωρὶς νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ΓΥΙΔ'. Νόμου ἐκτεταθείσας καὶ εἰς τὰς Νέας Χώρας διὰ τῶν Νόμων 588 καὶ 1070, οὐ μόνον ὡς πρὸς τὰ δαπάνηματα ἐν γένει, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς πόρους τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, εἰς τῶν ὁπίων εἶναι καὶ τὸ ἥμισυ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας τῶν ἀποβιούντων Ἐπισκόπων (ἄρθρον 4 τοῦ ΓΥΙΔ'. Νόμου), ἐγνώρισεν εἰς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας τῶν Νέων Χωρῶν, ὅτι οἱ συστάσεις τοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τοιοῦτου θέματος δὲν δύναται νὰ ἔχωσιν ἰσχύν, ὡς ὑφισταμένου Νόμου κανονίζοντος τὰ τῆς δια-

θέσεως τῆς περιουσίας τῶν ἀποβιούντων Ἐπισκόπων, πᾶσα δὲ παρὰ τὸν Νόμον γανομένη διάθεσις οὐδὲν δύναται νὰ ἔχη νομικὸν κύρος.

— Ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου παρεκλήθησαν οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι ὅπως διατάξωσι τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν Ἡγῆματα, προκειμένου ἢ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου νὰ καταρίσῃ ἀκριβὲς μοναχολόγιον τοῦ ἔτους 1525, νὰ ἀποστειλῶσιν ἐντὸς δεκαπενθημέρου τοῦλάχιστον λεπτομερῆ κατάλογον τῶν ὀνομάτων ἀπάντων τῶν ἐν αὐταῖς ἀδελφῶν καὶ τῶν Ἡγουμενοσυμβουλῶν μετὰ πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μορφώσεως ἐνὸς ἑκάστου αὐτῶν.

— Καθ' ἃς ἔχει εἰδήσεις ὁ «Ἱερός Σύνδεσμος», πρωτοβουλῆ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Ἀντωνίου, ἰδρύθησαν ἐν Πύργῳ ὑπὸ τὴν ἄμεσον προεδρίαν του Χριστιανικαὶ Ἐνώσεις εἰς ἑκάστην ἐνορίαν μὲ Τμήματα Ἀνδρῶν, Κυριῶν, Νέων καὶ Νεανίδων. Εἰς ἑκάστην δ' ἐνορίαν ὑπὸ τῶν Δ. Συμβουλῶν τῶν Χριστ. Ἐνώσεων ἔχει συσταθῆ καὶ Ἐφορεία ἐκ Κυριῶν Φιλανθρωπίας καὶ Κυριακοῦ Σχολείου. Αἱ Χριστ. Ὄργανώσεις ἔχουν τεθῆ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Ἐφημεριῶν, οἵτινες εἶνε οἱ ἀμεσώταρον ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ ποιμνίου των. Αἱ ὀργανώσεις εὐταί ἤρριξαν νὰ ἐπακτείνωνται καὶ εἰς τὰς κομποπόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Μητροπόλεως, ἐνταλθέντος πρὸς τοῦτο τοῦ αἰδ. Ἱερέως κ. Ι. Πετροπούλου θεολόγου. Τὰ κηρύγματα εἰς τοὺς διαφόρους Ναοὺς τῆς πόλεως εἶνε τακτικώτατα. Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν ὁμιλεῖ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ μετὰ μεσημβρίαν πρὸς τὰς Χρ. Ἐνώσεις ὁ αἰδ. κ. Ι. Πετρόπουλος Καθηγητής. Εἰς τὸν Ἁγ. Ἀθανάσιον ὁ αἰδ. κ. Γιαννακόπουλος Καθηγητής, κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ ὁ αἰδ. οἰκονόμος κ. Α. Ἀντωνόπουλος εἰς τὴν Ἁγ. Κυριακὴν κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ τὸ ἀπόγευμα πρὸς τὰ Μέλη τῶν Χριστ. Ἐνώσεων. Μεσοῦντος τοῦ Ἰουλίου χλιαστῆς ὀνόματι Ἀεοντρώτης, μεταβάς ἐν Πύργῳ διένειμε προγράμματα, δι' ὧν ἐγώστοποιε εἰς τοὺς πιστοὺς ὅτι θὰ ὀμιλεῖ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ καφενείου «Κρότιον». Τοῦτο πληροφορηθέντες οἱ αἰδ. Ἱερεῖς τῆς πόλεως Α. Ἀντωνόπουλος καὶ Ι. Πετρόπουλος, ἐδημοσίευσαν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἐγγύριον Τύπον διατριβὴν δι' ἣς ἀπεκάλυπτον τοὺς δολίους σκοποὺς τοῦ χλιαστοῦ καὶ ἐξώρριζον τοὺς πιστοὺς νὰ μὴ προσέλθωσι πρὸς ἀκρόασιν τοῦ λόγου. Ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ αἰδευμάτατοι καὶ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς ὀμίλησαν πρὸς τὸ πλήρωμα περὶ τοῦ ἀναρεπτικοῦ καὶ αἵρετικοῦ προγράμματος τῶν Χλιαστῶν.

Ἡ ὁμιλία τοῦ χιλιαστοῦ ἐγένετο καὶ παρηκολούθησεν αὐτὴν ὁ αἰδ. κ. Ι. Πετρόπουλος, ὅστις μετὰ τὸν λόγον τοῦ χιλιαστοῦ ὁμίλησε καὶ δι' ἐπιχειρημάτων Γραφικῶν ἀνήρθεσε τὴν χιλιαστικὴν θεωρίαν, ἀποκαλύψας τὰ σημεῖα τῆς αἰρέσεώς των, περὶ ὧν οὐδένα λόγον ἔκαμεν ὁ χιλιαστής, προϋξένησαν δὲ κατάπληξιν ἀποκαλυφθέντα. Πρὸς διαφωτισμὸν τοῦ πλήθους τῶν ἀκροατῶν, ὑπερ ἀπετελεῖτο ἕξ ἐπιστημῶν καὶ ἐμπορικῶν κόσμου καὶ πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν λεγομένων τοῦ ὁ αἰδ. κ. Πετρόπουλος ἀνέγνω καὶ τὴν σχετικὴν Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τῶν Χιλιαστῶν. Ὁ λόγος τοῦ αἰδουσιώτου προϋξένησεν ἐντύπωσιν τόσην, ὥστε ὁ χιλιαστής ἠθέλησε νὰ δευτερολογήσῃ. Τὸ πλήθος ὁμῶς δὲν ἐπέτρυσεν εἰς αὐτὸν νὰ ὁμιλήσῃ ἔκ δευτέρου, ἀποδοκιμάσαν αὐτόν. Τῇ ἐπεμβάσει τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων προϋλήφθησεν τὰ δυσάρεστα κατὰ τῆς κεφαλῆς του. Οὕτω δὲ ἡ Ἐκκλησία ἐν Πύργῳ ἐθριάμβευσε κατὰ τοῦ χιλιαστοῦ καὶ ὅλοι ἐξεφορῶζοντο εὐμενεστάτα διὰ τὴν παρουσίαν καὶ τὴν ὁμιλίαν τοῦ αἰδ. κ. Ι. Πετρόπουλου κατὰ τὴν χιλιαστικὴν διδασκαλίαν, ἣ ὅποια θὰ ἔκαμεν μεγίστην ἐντύπωσιν εἰάν δὲν ἀπεκαλύπτετο ὑπὸ τοῦ αἰδουσιώτου τὸ ἀκαίσιον πρόγραμμά του. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Ἀντόνιος ἔχει ἐξέλθει εἰς περιοδείαν ἀπὸ τὴν παρουσίαν του ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουνίου.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐπανέκαμψεν εἰς Ἀθήνας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἕξ Αἰγίνης, μετ' ἀπουσίαν ἑπτὰ ἡμερῶν.

— Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Α. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου ἀπολυθέντων τοῦ τε ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, Ἀρχιμ. Ἰγνατίου Γιαννακοπούλου καὶ τοῦ ἐκ τῶν Συμβούλων Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Ἀλιφέρη, διορίσθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου προσωρινὸς μὲν Ἠγούμενος, κατὰ μετὰπεμψιν, ὁ ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Χρυσολαοντίσης, Ἀρχιμανδρ. Πρόδρομος Τσαβάρης, προσωρινὸς δὲ Σύμβουλος ὁ ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερ. Μονῆς Πεντέλης, Ἀρχιμ. Χριστοφόρος Χατζής.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου, τῇ 18ῃ Ἰουνίου ἐ.ε. τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφόρδης, ἐν ἐπισήμῳ δημοσίᾳ τελειῇ, ἀνηγγέρευσεν εὐκταίμῳ αὐτοῦ διδάκτορα τῆς Θεολογίας τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θυατείρων κ. Γερμανόν.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἀπεβίωσεν ἑσπέρως ὁ Ἀγγλικανὸς Ἐπίσκοπος Ὁξφόρδης Σεβ. Burge, σπουδαῖον διαδογματίας πρόσωπον οὐ μόνον ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γενικῇ κινήσει τῆς ἀμοιβαίας συνε-

γασίας τῶν Ἐκκλησιῶν. Εἰργάσθη πολὺ, κατὰ ἀναφοράς ἡ Semaine Religieuse, ἐν Ἀγγλίᾳ, ἕνα καταστήσῃ δημοτικὴν τὴν Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

— Ἡ ἐν Μιλάνῳ κατωλικὴ ὀργάνωσις «Opera Cardinal Ferrari», ἀναγνωρισθεῖσα τὸν Αὔγουστον τοῦ 1921, στεγάζεται σήμερον εἰς ἕξ οἰκοδομήματα 2—4 ὁρόφων, καὶ διατηρεῖται: α) ἀνώτερα προκαταρκτικὰ τριτάξια σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων χωριστά, β:) τεχνικὸν σχολεῖον περιλαμβανόν ἀπὸ τέσσαρας τάξεως κατωτέρων καὶ ἀνωτέρων σπουδῶν, γ:) Ἐμπορικὰς σχολὰς ἀπογευματινῶν καὶ νυκτερινῶν τάξεων, ἐν αἷς αἱ σπουδαὶ εἶναι τριεταῖς »εξαριθμημέναι δι' ἑκάτερον φύλον, ε:) Σχολεῖον στενογραφίας νυκτερινῶν τάξεων, ς:) Σχολεῖον δακτυλογραφίας ἡμερησίων καὶ νυκτερινῶν τάξεων, ζ:) Τάξεις ξένων γλωσσῶν διαρκείας τριῶν ἐτῶν, η:) Ὁρειῶν, θ:) Τάξεις κλασσικῶν σπουδῶν διαρκείας διὰ τὰς διδασκαλίσας δύο ἐτῶν ι:) Σχολὴν νοσοκόμων τετραμήνων σπουδῶν, ια:) Σχολὴν δημοτικῶν ὑπαλλήλων τετραμήνων ὡσαύτως σπουδῶν, ιβ:) Σχολὴν δι' ἀέργους δωρεάν ἐπὶ τρεῖς μῆνας διδάσκουσαν Ἰταλικά, στοιχεῖα λογιστικῆς, μαθηματικά, ξένας γλώσσας καὶ στενοδακτυλογραφίαν. Ἐκτός τούτων καὶ εἰς τρία ἄλλα κέντρα τῆς Λομβαρδίας ἐπικτείνεται διὰ σχολείων καὶ τάξεων ὁμοίου σχεδὸν τύπου τὴν μεταξὺ τῶν νέων καὶ τῶν νεανίδων ἀγαθοεργὸν ἔργον τῆς, εἰς δὲ τὸ τυπογραφεῖον τῆς ὀργανώσεως ἐκδίδονται τὰ περιοδικὰ «La Festa» «Il Carroccio» διὰ τοὺς νέους, «Alba» διὰ τὰς νεάνιδας καὶ «Piccolo» ὄργανον τῆς ὀργανώσεως. Ἡ ὀργάνωσις αὕτη τὸν Ἰούλιον τοῦ 1923 προσκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ λατίνου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ουνέστησε ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους σχολὴν διὰ τοὺς ἀραβοφώνους τῆς Παλαιστίνης, εὐθύς ἔξ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους εἰς τὰς πρώτας προπαρασκευαστικὰς τάξεις ἠριθμῆθησαν 106 ἑσπερικοὶ καὶ 120 ἑσπερικοὶ μαθηταὶ διδασκόμενοι ὑπὸ 20 περίπου καθηγητῶν. Τὰ μαθήματα παραδίδονται ἀραβιστί καὶ ἀγγλιστί, κατορθοῦνται ὁμῶς, ἵνα ὅλοι οἱ μαθηταὶ ἐγγράσωνται καὶ εἰς τὰ προκίρητικὰ μαθήματα τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης τῶν ὁποίων οἱ καλύτεροι μαθηταὶ βραβεύονται διὰ ταξιδίου εἰς Ἰταλίαν, δαπάνης τῆς ὀργανώσεως, καὶ διὰ διαφόρων χρυσῶν, ἀργυρῶν καὶ θρησκευτικῶν μεταλλίων. Νυκτερινὰ μαθήματα παρὰ τὴν Σχολὴν ταύτην λειτουργοῦντα, λογιστικῶν, ἀγγλικῶν καὶ ἀγγλικῆς στενοδακτυλογραφίας εἰλκυσαν εὐθύς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους 120 μαθητάς.

— Τὴν ἐπομένην στατιστικὴν περὶ τῆς κοινοτικῆς ὀρ-

γνώσεως τῆς μαθητικῆς σχολαίας τῆς Γαλλίας παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς «Καθολικῆς Ἐπιθεωρήσεως». Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1921-1922 συνέστησαν 2723 μαθητικαὶ κοινότητες, τῶν ὁποίων μετέσχον 393117 μαθητρίαι καὶ 424453 μαθηταί. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν σωματείων παλαιῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀνῆλθεν εἰς 4300 ἐξ ὧν 1438 τῶν μαθητριῶν καὶ 2872 τῶν μαθητῶν. Πρὸ τοῦ πολέμου, τῆς 1913—1914, τὰ μέλη μαθητικῶν κοινοτήτων ἠριθμοῦντο εἰς 870094, καὶ τὰ σωματεία τῶν παλαιῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν εἰς 7042.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Κατὰ τὴν Semaine Religieuse τῆς Γενεύης, ἀρ-χομένου τοῦ προερχοῦς Σεπτεμβρίου θὰ συγκληθῆ ἕν Ὁσίον (πρώην Χριστιανία) τῆς Νορβηγίας ἢ δεκάτη ὀγδόη Γενικὴ Διάσκεψις τοῦ Λουθηρανῶν ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου. Σκοπὸς αὐτῆς εἶναι νὰ ἐνισχυθῶσιν οἱ ἄπανταχοῦ Λουθηρανοὶ ἀμοιβαίως καὶ νὰ λάβωσι καλύτερον συνείδησιν τοῦ ἑαυτῶν ἰδεώδους, τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, τῶν καθηκόντων καὶ τῶν εὐθυνῶν αὐτῶν. Ἡ ἐν λόγῳ Διάσκεψις θὰ διαρκέσῃ ἀπὸ τῆς 2 μέχρι 5 Σεπτεμβρίου. Τὰ κυριώτερα θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι: Ἡ ἀξία τοῦ Συμβόλου τῆς Νικαίας ἐν τῷ παρελθόντι καὶ ἐν τῷ παρόντι. Ἡ θέσις τῶν Λουθηρανῶν ἀπέναντι τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. Ὁ χριστιανὸς Λουθηρανὸς ἐν τῇ συγχρόνῳ πνευματικῇ ζωῇ. Ἡ ἀξία τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὡς βάσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ κίνησις τῆς νεότητος. Τὸ σχολικὸν ζήτημα, κλπ.

— Καθὰ ἀναγιγνώσκομεν ἐν τῷ Προτεσταντικῷ τύπῳ, γενικὴ παρατηρεῖται μεταξὺ τοῦ Προτεσταντικοῦ κόσμου τάσις πρὸς ἐνότητα τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων αὐτοῦ ἀποχρώσεων, καίτοι αἱ ἀπόπειραι δὲν ἐπιτυχάνουσι πανταχοῦ, τῆς προτεσταντικῆς παρά τῶν μὲν ἐνότητος θεωρουμένης παρ' ἄλλων ὡς περιορισμοῦ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως. Ἐπετεύχθη ὅμως ἡδη ἐν Καναδῷ ἡ ἐνωσις τῶν Πρεσβυτεριανῶν, τῶν Μεθοδιστῶν καὶ τῶν Κογκρεσιοναλιστῶν εἰς *Ἠνωμένην Ἐκκλησίαν τοῦ Καναδά*. Ἡ ἐπίσημος ἀνακήρυξις τῆς ἐνώσεως ἐγένετο ἐν Τορόντῳ τῇ 10ῃ παρελθόντος Ἰουνίου ἐπὶ παρουσίᾳ 7.000 ἀκροατῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ κομμουνισταὶ διὰ τὴν συστηματικὴν διάδοσιν τῶν ἀθεϊστικῶν τῶν ἀρχῶν ἴδρυσαν καὶ «κυριακὰ σχολεῖα» ἀκόμη, εἰς τὰ ὁποῖα πολλοὶ γογεῖς κατὰ λάθος ἐστειλαν τὰ τέκνα τῶν νομίσαντες ὅτι πρόκειται περὶ χριστιαν. κυριακῶν σχολείων. Εἰς

ἀντιδρασίαν κατὰ τοῦ ὑποούλου τούτου μέτρου ἀξιά-νεται βαθμηδὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν χριστ. κατηχητικῶν σχολῶν καὶ καταβάλλονται προσπάθειαι, ὅπως ἢ ἐν αὐτοῖς διδασκαλία καταστῆ ἐπαγωγότερα δια τὰ τέκνα τῶν ἐργατικῶν ἰδίᾳ τάξεων.

— Καὶ ἐκ Μεξικῶ ἀνηγγέλησαν ταραχαὶ ὀφει-λόμεναι εἰς τὰς ἐκνόμους ἐνεργείας τῶν σοβιετικῶν προπαγανδῶν, ὁ δὲ πρόεδρος τῆς μεξικανικῆς δημοκρατίας κ. Κάλλεξ ἐκλεγείσ ὑπὸ τῶν συνεργαζομέ-νων κομμάτων τῶν ἀγροτικῶν καὶ τῶν ἐργατικῶν ὑπό-κειται εἰς τὸν ἐκβιασμόν τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, ὧν τὰς πράξεις ἐγκρίνει ἀνεξέλεγκτος. Καὶ αἱ ἐκκλησι-αστικαὶ παρουσίαι ἤρξαντο διαρπαζόμεναι ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν τοῦτοι κατὰ μίμησιν τῶν ἐν Ρωσίᾳ συμβάντων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο χαρακτηρίζεται ὡς συντελεστικὸν αἰσθητικῆς χειροτερέσεως τῆς ἐκεῖ καταστάσεως.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κ. Ι. Μοράλη. Γυμνασιάρχου Λόγος παλληγι-κὸς ἐκφωνηθεὶς τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν τῷ ἐν Πρεβεζῇ ναφ τοῦ ἁγ. Χαράλαμπος. Πρέβεζα.

Société des Nations. Commission consultative et technique des communications et du transit. Comité speciale de la réforme du Calendrier. 1925 VW. (Communiqué au Conseil et aux menidres de la Soslété).

Ἐν τῷ δημοσιεύματι τούτῳ περιέχεται ἀνακοίνω-σις τῶν πεπραγμένων τῆς εἰδικῆς ἐπι τῆς μεταρρυθ-μίσεως τοῦ Ἡμερολογίου Ἐπιτροπείας τῆς Κοινω-νίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἀφορᾷ εἰς τὰ κατὰ τὴν δευτέραν διάσκεψιν τῆς Γενεύης γε-νόμενα ἐν δυοὶ συνεδρίασι. Ἡ ἐν λόγῳ εἰδικὴ Ἐπι-τροπεία ἀποτελεῖται ἐκ τῶν Κυρίων: W. J. M. van Eysinga Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Leyde Πανεπιστημίου Προέδρου· αἰδ. Gianfranceschi, Προέδρου τῆς Ἀ-καδημίας «Dei nponi Lincei» ἀντιπροσώπου τοῦ Βατικανοῦ, Δ. Αἰγινήτου, Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀθή-ναις Πανεπιστημίου, Διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκο-πίου Ἀθηνῶν, ἀντιπροσ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρι-αρχείου, αἰδ. T. E. R. Phillips, Γραμματέως τῆς «Βασιλικῆς Ἀστρονομικῆς Ἐταιρείας» τοῦ Λονδί-νου, ἀ.τ.πρ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κερκεβουρίας· G. Bigourdn, ἀρχελοῦ Προέδρου τῆς ἐπι τοῦ ἡμερο-λογίου Ἐπιτροπείας τῆς διεθνούς ἀστρονομικῆς Ἐ-νώσεως· Willis H Booth, Προέδρου τοῦ Διεθνούς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμηλητηρίου, καὶ τοῦ Γραμματέως M. Remeln, μέλους τοῦ τμήματος τῶν Ἀνακοινώσεων καὶ Μεταφερῶν τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθ. ὧ.

ΔΗΜΟΤΙΠΡΑΣΙΑΙ

Το Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μυκόνῳ Ἱ. Μονῆς Τουρλιανῆς προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτ. δημο-πρασίαν ἐπαναληπτ. ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 30ῃ μηνὸς Αὐγούστου ἑ. ἑ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10)12 π. μ., ἐν Μυκόνῳ, ἐνώπιον τοῦ οἰκείου συμβολαιογρ. μίαν ἐτοιμόρροπον οἰκίαν τῆς Μονῆς (πρώην Παταίου Ἱερομονά-χου) κειμένην ἐν τῇ θέσει «Μεταμόρφωσις» τῆς Ἐρμου-

πόλεως Σύρου. Οί βουλόμενοι νά συναγωνισθῶσι δύνανται νά λαβῶσι γνῶσιν τῶν ἔρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Μυκόνῳ τῆ 22 Ἰουλίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἄρτῃ Ἱ. Μονῆς «Κάτω Παναγιᾶς» προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 10. τοῦς ἐνοικιασεως, ἐνεργηθησομένην τῆ 23ῃ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10-12 π. μ., ἐν Ἄρτῃ, ἐνώπιον τοῦ οἰκίου συμβολαιογράφου ἐν τῇ θέσει Παρηγορητῆρας κλιβανῶν τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νά συναγωνισθῶσι δύνανται νά λαβῶσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἄρτῃ τῆ 8ῃ Αὐγούστου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀνδρῶν Ἱ. Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς ἀρχαίαν δημοπρασίαν θετοῦς ἐνοικιασεως, ἐνεργηθησομένην τῆ 30ῃ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10-12 π. μ., ἐν Γαυραίῳ, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀ. Λεμπέση, τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Γίδας τῆς κοινότητος Βιτάλη κείμενον κτήμα τῆς Μονῆς «Μετόχιον Θεοδώρου». Οἱ βουλόμενοι νά συναγωνισθῶσι δύνανται νά λαβῶσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἀνδρῶν τῆ 22ῃ Ἰουλίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐλώνης. Προκηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιασεως ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1925 ἕως τέλους Σεπτεμβρίου 1930 τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινοτήτος Ζιραφίνος τοῦ τόπου Δήμου Θεραπειῶν καὶ ἐν ταῖς θέσει Λόγγος καὶ Ἐπροπτήγεθον κειμενῶν κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐλώνης κατὰ τα γνωστὰ αὐτῶν ὄρια καὶ κατὰ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς δύνανται οἱ βουλόμενοι νά λαβῶσι γνῶσιν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Γερακίῳ ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου Γερανθῶν τῆ 30 Αὐγούστου 1925 ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10-12 π. μ. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἐλώνης τῆ 9ῃ Αὐγούστου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐλώνης. Προκηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἑξαετοῦς ἐνοικιασεως ἐνεργηθησομένην τῆ 30ῃ Αὐγούστου ἐ. ἔ. (1925) ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10-12 π. μ. ἐν Γερακίῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γερανθῶν Ἰωάν. Μοιροπούλου τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν τόπων Δήμων Ἐλους καὶ Τρινασι κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς Ἐλώνης κατὰ τα γνωστὰ αὐτῶν ὄρια. Οἱ βουλόμενοι νά συναγωνισθῶσι δύνανται νά λαβῶσι γνῶσιν τῶν ὄρων συγγραφῆς ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἐλώνης τῆ 9 Αὐγούστου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Χίῳ Ἱερᾶς Νέας Μονῆς Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκμίσθωσιν τα κάτωθι κτήματα τῆς Ἱερᾶς Νέας Μονῆς : 1) Το ἐν τῇ περιφερείᾳ Χαλκισιοῦς (Χίου), ἐπιλεγόμενον «Μέγα Μετόχιον», δια μίαν τετραετίαν, 2) Το ἐν τῇ θέσει «Παλάτιον», τοῦ χωρίου Βασιλειωσίου (Χίου) διὰ μίαν πενταετίαν, καὶ 3) Το ἐν τῇ θέσει «Στερεῶν», τοῦ Κάμπου (Χίου) διὰ μίαν τετραετίαν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 1ῃ τῆ 6 Σεπτεμβρίου 1925 ἡμέρᾳ

Κυριακῇ καὶ ὥρην 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Χίου Νικολάου Γ. Νικολαΐδη, ἐν τῇ πόλει Χίου καὶ ἐν τῇ πλατεῖᾳ Τριανδρίας (Βουνακί) ἐξώθεν τοῦ ταχυδρομείου συνήθει τόπων πλειστηριασμῶν συμφώνως τῇ ὑπο σημερινὴν χρονολογίαν διακηρύξει. Ἐν Χίῳ τῆ 10ῃ Αὐγούστου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Χίῳ Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Μητᾶ Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν τετραετὴ ἐνοικίασιν τῶν ἐν ταῖς θέσει 1) Πατους, 2) Ἀρμοχαλίκας, 3) Μύλοι καὶ 4) Μελισσι κειμενῶν τεσσαρῶν χωραρίων τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Μητᾶ, ἀρχαίαν ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1925, ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς ὑπο σημερινὴν χρονολογίαν διακηρύξεως του. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται τὴν 23ῃν Αὐγούστου 1925 ἐν Νεοχωρίῳ (Χίου) ἐν τῇ θέσει «Πορτα Γύρου», ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Χίου Νικολάου Γ. Νικολαΐδη, ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μεχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς. Ἐν Χίῳ τῆ 23 Αὐγούστου 1925. Ὁ Καθηγούμενος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐν Καλαβρυτοῖς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Θεοδώρων Προκηρύττει ὅτι, τὴν 8ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία τοῦ ἐν Ἰεραῖ μετοχίου «Ρετεντοῦ» τῆς Μονῆς Ἁγίων Θεοδώρων, ἐν Κριεσσικῷ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Δημοσθένους Καταίκα, οἱ ἐν γένει ὄροι ὑποχρεώσεων εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς, καὶ παρὰ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ μετοχίου Ρετεντοῦς ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νά λαβῶσι γνῶσιν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίων Θεοδώρων τῆ 13ῃ Ἰουλίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μυτιλήνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Ἰψηλοῦ προκηρύσσει ὅτι, ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἑξαετοῦς ἐνοικιασεως καλλιεργησιμῶν γαιῶν τοῦ Μεισοῦ τῆς Μονῆς, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἄνω καὶ Κάτω Κάμπος» — Ἐπίσης διεισοῦς ἐνοικιασεως τῆς Βοσκοτόπων, καὶ ἡ ἐκποίησις τοῦ θαλασσιδοκαρπού τῆς ἐρατεινῆς ἐσοδίας «Κεραμου» καὶ «Λαγκαδας» ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως ἡμῶν. Οἱ βουλόμενοι νά συναγωνισθῶσι δύνανται νά λαβῶσι γνῶσιν τῶν ὄρων καταθετιμῶν ἐν τῷ Κοινοτικῷ γραφείῳ Συγριου. Αἱ Δημοπρασίαι ἐνεργηθήσονται ἐν Συγριῳ, τοῦ μὲν θαλασσιδοκαρπού τὴν 23ῃν Αὐγούστου ἐ. ἔ. τῶν δὲ βοσκοτοπιῶν, καὶ καλλιεργησιμῶν γαιῶν κατὰ τὴν 30ῃν Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακῇ καὶ ὥραν 10-12 π. μ. Ἐπί παρουσίᾳ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρροῦ, καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐν Μυτιλήνῃ τῆ 28 Ἰουλίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον

«ΘΕΟΛΟΓΙΑ»,

ἐπιστημονικὸν θεολογικὸν συγγράμμα
ἐκδιδόμενον κατὰ τριμηνίαν
προνοίᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Ἔτος Τρίτον

Τίμημα ἐτησίως ἐγγραφῆς:

Ἔσωτ. δρχ. 50. Ἐξωτ. φρ. 50. Ἄμερ. δολλ. 3,
Διευθύνσις «Θεολογίας», Ὁδ. Σταδίου 38.

Ἀθῆναι